

- stwierdzenie nieważności art. 3 lub art. 4 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC);
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenia nieważności art. 3 lub art. 4 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC) w zakresie, w jakim odnosi się ona do strony skarżącej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

W ramach trzeciego zarzutu podniesionego przez skarżącą środki prawne ustanowione przez art. 4 ust. 2 zaskarżonej decyzji prowadzą do niepewności prawnej, są nieuzasadnione, nie są niezbędne lub proporcjonalne dla celu zakończenia zarzucanego naruszenia.

W ramach czwartego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła jej prawo do bycia wysłuchaną poprzez nieinformowanie jej o powodach braku akceptacji zaproponowanych zobowiązań.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1 s. 1).

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżąca na podstawie art. 230 WE wnosi o stwierdzenie nieważności w całości lub częściowo decyzji Komisji C(2008) 3435 z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC).

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, iż uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie zawiera argumentów pozwalających na stwierdzenie istnienia naruszenia odnoszącego się do któregośkolwiek z następujących trzech sposobów używania: transmisji satelitarnej, retransmisji internetowej lub droga kablową. Z tego względu skarżąca wnosi, że Komisja nie dostarczyła dowodów odnoszących się do mającej jej zdaniem miejsce uzgodnionej praktyki obejmującej wszystkich członków CISAC z terytorium EOG i polegającej na ograniczeniu przez nich zakresów ich wzajemnych kompetencji do terytoriów państw, w których poszczególni członkowie mają siedzibę. Zdaniem skarżącej stanowi to błąd w ustaleniach oraz naruszenie art. 81 WE oraz art. 253 WE. Skarżąca twierdzi, że zachowania poszczególnych członków CISAC z terytorium EOG nie pokrywają się, na co wskazują wyjątki od podziału terytorialnego wspomniane także w samej zaskarżonej decyzji. Poza tym skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza także art. 2 i art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹) gdyż nie posiada ona odpowiedniego uzasadnienia ze względu na brak podania w niej daty początku naruszeń i co za tym idzie, czasu ich trwania, co w szczególności odnosi się do uzgodnionej praktyki.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca twierdzi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest błędne, jako że nie udowadnia, iż skarżąca brała udział w uzgodnionej praktyce, która miała mieć miejsce. Następnie zdaniem skarżącej jej zachowanie można wyjaśnić w inny rozsądny sposób aniżeli poprzez stwierdzenie istnienia uzgodnionej praktyki, a mianowicie, że dokonywała ona wyborów, które są korzystniejsze z handlowego punktu widzenia. Ponadto podnosi ona, że w zgodzie z utrwalonym orzecznictwem Komisja powinna była ustalić, czy wyznaczenie jednego lub więcej dodatkowych podmiotów zbiorowego zarządzania w celu umożliwienia rywalizacji zarówno z miejscowym podmiotem zbiorowego zarządzania, jak i z podmiotem bezpośrednio udzielającym licencji stanowi z punktu widzenia działalności gospodarczej jednostkowe zachowanie, które jest racjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2008 r. — INTER-NETT 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft przeciwko OHIM — Unión de Agricultores, S.A. (HUNAGRO)

(Sprawa T-423/08)

(2008/C 313/79)

Język skargi: węgierski

Strony

Strona skarżąca: INTER-NETT 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Mór, Węgry) (przedstawiciel: adwokat E. Petruska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Unión de Agricultores SA.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lipca 2008 r. (R 71/2008-2);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: INTER-NETT 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „HUNAGRO” dla towarów i usług z klas 29, 31 i 35 — zgłoszenie nr 004508917

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Unión de Agricultores SA.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowych znak towarowy „UNIAGRO” dla towarów z klasy 31

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Wydział Sprzeciwów uwzględnił sprzeciw

Decyzja Izby Odwoławczej: Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ OHIM dokonał błędnej interpretacji tego przepisu; naruszenie art. 12 lit. a) i b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ decyzja OHIM pozbawiła skarżącą możliwości, z jednej strony, używania nazwy właściciela i z drugiej strony, używania wskazówki pochodzenia geograficznego swych towarów.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2008 r. — CEAHR przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-427/08)

(2008/C 313/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Confédération européenne des Associations d'Horlogers-Réparateurs (CEAHR) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Mathijssen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SG-Greffe(2008) D/204448 z dnia 10 lipca 2008 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SG-Greffe(2008) D/204448 z dnia 10 lipca 2008 r., mocą której Komisja oddaliła — ze względu na brak interesu wspólnotowego — jej skargę dotyczącą rzekomych naruszeń art. 81 WE i 82 WE polegających na odmowie dostarczenia przez producentów zegarków części zamiennych zegarmistrzom prowadzącym własne zakłady naprawy zegarków [sprawa C(2008)3600].

Na poparcie swoich twierdzeń skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła traktat, zniekształcając treść wniesionej przez nią skargi i w konsekwencji wydając decyzję na podstawie błędnych ustaleń faktycznych.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo i postąpiła w sposób sprzeczny z przepisami art. 81 WE i 82 WE, wydając decyzję, zgodnie z którą producenci zegarków, których dotyczyła skarga, nie zajmują pozycji dominującej, a odmowa sprzedaży części zamiennych poza selektywnym systemem dystrybucji nie stanowi nadużycia tej pozycji. Skarżąca kwestionuje również wnioski Komisji dotyczące istnienia porozumień i praktyk uzgodnionych między producentami zegarków.

Skarżąca utrzymuje, iż Komisja, wskazując na brak interesu wspólnotowego po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie skargi, trwającego cztery lata, nadużyła swych uprawnień.

Twierdzi ona również, że Komisja nie uzasadniła swej decyzji, naruszając tym samym art. 253 WE.

Wreszcie — zdaniem skarżącej — Komisja w toku rozpatrywania skargi naruszyła zasadę bezstronności.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — STEF przeciwko Komisji

(Sprawa T-428/08)

(2008/C 313/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samband tónskálða og eigenda flutningsréttar STEF (Reykjavífk, Islandia) (przedstawiciel: H. Melkorka Óttarsdóttir, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.